

Det er jo, som fru Dorte Bennedsen var inde på, et led i en række af initiativer, som regeringen har taget for at forbedre dyrevelfærden i Danmark. Et initiativ der, som fru Dorte Bennedsen også understregede, er en radikal ændring i forhold til, hvordan dyrevelfærd blev drøftet i Tinget under den tidligere borgerlige regering, hvor det jo oftest var hobbydyr og vores kæledyr, som interessen samlede sig om fra den daværende regerings side med hensyn til dyrevelfærdsmæssige initiativer.

Nu har vi gennem de seneste år bevæget os ind på at tale om dér, hvor vi har de store velfærdsmæssige udfordringer og problemer, nemlig hvor det drejer sig om landbrugsdyr, om produktion af dyr til konsum, til fødevarer, og hvor vi har været igennem en række initiativer også med andenbehandlingen tidligere i dag om forholdene for udendørs hold af svin, og hvor vi jo også har været igennem lovgivning for indendørs hold af svin.

Nu er vi så kommet til et vigtigt felt, nemlig slagtekyllinger. Jeg deler til fulde den tilgang til det, som vi også hørte fra den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg. Jeg tror, at alle har det samme billede på nethinden som fru Gitte Seeberg af slagtekyllinger, hvis ben ikke er i stand til at bære deres egen vægt. Og det er udtryk for, at vi her har fået nogle velfærdsmæssige forhold, som er uacceptable i slagtekyllingeproduktionen i Danmark.

Benproblemerne er udtryk for, som også flere ordførere har været inde på, at vi får en alt for hurtig vægtforøgelse ved den måde, vi holder slagtekyllinger på i dag.

Det er der flere årsager til; dem er der peget på i den rapport, som er kommet fra den arbejdsgruppe, som jeg nedsatte for nogle år tilbage, og som afgav sin rapport i november måned sidste år, og det har ført frem til lovforslaget her.

Et af problemerne er, at kyllingerne, som det også fremgår af lovforslaget, holdes i lys 24 timer i døgnet, for at de kan æde hele tiden og dermed forøge vægten hurtigst muligt. De får altså ingen hvileperioder, og dermed giver vi dem benproblemer på grund af den hurtige vægtforøgelse.

Det løser vi her ved at indføre lysprogrammer. Jeg er glad for, at stort set alle ordførere har været enige i, at der bør indføres en regulering, hvor vi får sikkerhed for, at dyrene ikke går i konstant lys 24 timer i døgnet.

Det andet problem, som fører til benproblemer, er belægningen. Flere ordførere har været

inde på, om vi har ramt det rette balancepunkt, og fru Dorte Bennedsen stillede mig nogle direkte spørgsmål i den anledning. Derfor vil jeg godt sige, at ja, jeg tror, at vi med lovforslaget her har fundet den rette balance på nuværende tidspunkt.

Men jeg medgiver også, og det er også indstillingen fra arbejdsgruppen, at vi gennemfører en evaluering på baggrund af en belægningsgrad på 40 kg pr. m². Vi kan på nuværende tidspunkt ikke lægge fast, hvornår den skal finde sted, men jeg vil gerne give tilsagn om, at evalueringen skal gennemføres. Og vi får et langt bedre grundlag for at foretage evalueringen, end vi har i dag, gennem det kontrolsystem, som nu indføres, og den indrapportering, som efter lovforslaget skal finde sted til fødevareregionerne.

Tidspunktet for evalueringen må afhænge af de løbende erfaringer, der gøres med ordningen. Jeg finder dog, at under alle omstændigheder bør der finde en evaluering sted om senest 3-4 år. Hvis det efter kortere tid viser sig, at der fortsat er store problemer med slagtekyllingernes velfærd, vil evalueringen naturligvis blive foretaget endnu tidligere.

Så det tilsagn vil jeg gerne give her ved førstebehandlingen i dag, og jeg vil selvfølgelig også gerne gøre det i skriftlig form til udvalgets behandling af lovforslaget, sådan at det kan optrykkes til Folketingets udvalgsbetænkning, når den tid kommer.

Vi gennemfører altså her en regulering af, hvor store belægningsgrader der må være i kyllingestaldene.

Jeg er ked af, at Enhedslisten har den tilgang i den her sag. Jeg mener, at Enhedslisten burde se det som en opgave også for Enhedslisten at være med til at forbedre forholdene for slagtekyllinger. Den beskrivelse, hr. Albrechtsen gav af sit eget hønsehold i baghaven, lød meget idyllisk, og jeg kan bekræfte til fulde, at det også er min egen erfaring som tidligere hønseavler, godt nok i meget begrænset omfang, som også hr. Albrechtsens erfaringsgrundlag bygger på, nemlig fem røde amerikanere. Det var nu ikke i baghaven, jeg havde dem, men i forhaven, men det kommer jo ud på det samme. Jeg kan til fulde bekræfte de store oplevelser, man kan have ud af det, og også de velfærdsmæssige forhold, man kan bidrage til, når man selv holder høns.

Men det, vi taler om her, er jo ikke den idyl, vi som privatpersoner kan være med til at skabe; det er den konsummæssige produktion af slagtekyllinger. Danmark er et land med meget stor